

Pred novim letom

Z direktorjem, inženirjem Srečom Bergantom se je pogovarjal o aktualnih in zanimivih vprašanjih našega poslovanja sodelavec uredništva Otmar Lipovšek. Ta razgovor v celoti objavljamo.

Vprašanje: Ocenite poslovanje v tem letu. Kako bomo zaključili leto 1981?

Direktor: Kljub težavam, ki so nas spremljale (pomanjkanje reprodukcijskega materiala od domačih dobaviteljev in iz uvoza), upam, da bodo vsi TOZD zaključili poslovanje pozitivno — razen »morda« TOZD Restavracija, ki s svojimi cenami ne more slediti cenam na trgu. Če cen ne bomo mogli regulirati pravočasno, se lahko zgodi, da zaide poslovanje tega TOZD v rdeče številke.

S poslovanjem ne moremo biti zadovoljni in smatram, da bi se morali vsi bolj zavzeti za izpolnjevanje planskih nalog, ki jih fizično ne bomo izpolnili. Veliko več se bomo morali angažirati pri izdelavi kvalitetnega blaga za izvoz, da bi tako naše inozemske kupce pravočasno založili z naročenim blagom in tako pravočasno realizirali planske nalo-

ge izvoza. Morda se pri tem še vedno premalo zavedamo pomembnosti izvoza na konvertibilno področje, od katerega je odvisno naše nadaljnje delo, ker ni nikogar, ki bi nam prinesel devize v hišo. Devize pa rabimo za nakupe blaga iz uvoza, kadar takšnega blaga na domačem tržišču ni.

Vprašanje: Kako je z realizacijo plana izvoza? Ali ta izvoz zadošča?

Direktor: Mi sicer usklajene plane s SISEOT realiziramo in celo presegamo, vendar je ta izvoz premajhen. Za zadostno oskrbo s surovinami tudi bombažna preja in razna sintetska vlakna domačih proizvajalcev moramo pokrivati z devizami. Zavoljo tega prihaja do neredne preskrbe z materiali, kar izhaja deloma tudi iz nedodelanega deviznega režima. Nestabilnost pri oskrbi s surovinami in repromateriali pa vpliva na neizpolnjevanje izvoza. V tem letu je plan izvoza realiziran že sedaj za 100 %, več kot leta 1980, vendar je še vsaj za 100 %, premajhen. Plan naše DO bo predvideval v letu 1982 zelo veliko izvoza na konvertibilno področje. To bo velika zahteva za vse člane kolektiva, po-

udarjam pa, da bomo to morali izpolniti, ker je to za nas življenjskega pomena. Samo tako si bomo lahko zagotovili redno oskrbo s surovinami iz domačega tržišča in iz tujine. Če tega ne bomo realizirali, bo tudi dela manj, zaposlili bomo manj delavcev in padel bo naš standard. Naše plane bomo sprejemali s polno odgovornostjo in to bo naš zakon. Odgovornost pri delu bomo preverjali — in ukrepali. Zahtevali bomo več reda, discipline in varčnosti. Danes ni tako.

Vprašanje: Kako je zagotovljeno poslovanje TOZD, ki jim je dana zakonita samostojnost pri delu?

Direktor: Vsaka TOZD ima svoje srednjeročne in svoje letne plane. Ti jim zagotavljajo poslovanje. Povezava preko združenja sredstev in dela v delovno organizacijo zagotavlja izpolnjevanje nalog. Organizacija TOZD bo ostala nespremenjena, ker ni potrebe, da bi posamezne TOZD še delili. Nujno je, da se sedanji TOZD ekonomsko, politično in organizacijsko še učvrstijo. V TOZD Proizvodnja ni večjih težav, ker so lokacijsko v enem kraju, težje Nadaljevanje na 2. strani

Vodstvo naše DO (z leve: F. Zajec, J. Ukmar, direktor S. Bergant, J. Rainer, M. Kramberger)

PRED NOVIM LETOM

Nadaljevanje s 1. strani

je v TOZD Konfekcija, kjer so obrati močno raztreseni, vendar ni nobeden od njih ekonomsko in tehnološko zaokrožena celota. Vsi so v organizacijskem pogledu povezani z osrednjim obratom v Radomljah. Smatram, da je ta organiziranost dobra in dovolj učinkovita za zagotavljanje samoupravnih načel.

Delne organizacijske težave na področju samoupravljanja nastajajo zaradi podobnih prilik v TOZD Maloprodaja. Sodim pa, da gre za manjše težave, ki jih lahko sproti rešujemo.

Vprašanje: Prišel je čas, ko odhaja precejšnje število delavcev v pokoj. Kako bomo zapolnili nastale praznine?

Direktor: Res je, večje število delavcev bo odšlo v naslednjih dveh do treh letih v pokoj, zato že nadomeščamo te delavce z mlajšimi, vendar smatram, da vseh ki bodo odšli, ne bomo nadomestili z novimi. V večih primerih bomo od sodelavcev zahtevali več pridnosti pri delu, večjo produktivnost dela in boljše kvaliteto dela.

Vprašanje: Investicije. Intenzivne na začetku 70 let. Vežano na te smo si naložili večje proizvodne naloge. V zadnjem času smo obseg investicij močno zmanjšali. Osnovna sredstva so že 80% odpisana, sledi, da je nekaj treba ukreniti. Kaj — predvsem v letu 1982?

Direktor: Ne gre le za investicije, pomembnejša je modernizacija našega dela. V našem srednjeročnem programu ni novih načrtov za naložbe v zgradbe, ampak le v strojno opremo. Jasno je, da ne bomo mogli mimo stabilizacijskih načrtov SFRJ. To pomeni, da bomo tudi strojni park morali vzdrževati v »fizični« kondiciji sami, kar pomeni, da bo treba ta ali oni rezervni del izdelati

doma (kakor v 50 letih). Prva večja investicija pa bo kotlarna. Kakšna naj bo, o tem razmišljajo strokovnjaki, ker se moramo odločiti o naslednjem:

— Ali bi ogrevali poleg Induplati v Jaršah tudi okolico in tako prispevali k ekološkemu izboljšanju ozračja in k prihrankom na kurivu. Gre torej za vprašanje, kakšen kotel — ali le za proizvodnjo vroče vode — ali za kombinirano proizvodnjo el. energije — para-vroča voda. Nedodelana je tudi še odločitev, če ne bi kazalo, da se po tem vprašanju povežemo z DO Slovenije.

Zadnji leti smo odplačevali dolgove, šele leta 1983 se bo naša sposobnost za investicijsko dejavnost močno popravila. Do takrat pa bomo morali, to sem že omenil, s posebno ekipo vzdrževati strojni park, kar bo sicer draga rešitev, vendar neizbežna.

Dejstvo je, da zavoljo uvoznih restrikcij tehnološko zaostajamo in je treba s posledicami računati. Občutili jih bomo kasneje, nekatere pa morda že prav kmalu. Tehnološka zaostalost DO pa ne more biti zagotovilo za konkurenčno sposobnost na svetovnem tržišču.

Vprašanje: Kakšna je kadrovska situacija?

Direktor: S kadri ni najboljša situacija. V 5 do 7 letih se bo upokojila, to trdim, cela generacija tistih ljudi, ki je Induplati postavila na noge. Za zamenjavo teh ni dovolj kadrov v DO, zato bomo morali nekatere pridobiti. Zadnji dve leti smo razpisali več kadrovskih štipendij, nekatere kadre pa bo treba nadomestiti z že formiranimi. Teh na našem področju verjetno ni, zato jih bo treba dobiti iz bližnje okolice. S prihodom novih kadrov se odpirajo novi problemi, med prvimi stanovanjski, čeprav je znano, da Induplati nima velikih stanovanjskih problemov. Sredstva skupne porabe za stanovanjsko izgradnjo že več let vežemo pri LB — Banki Domžale in sodim, da bomo lahko leta 1983 dobili kredit in pričeli z gradnjo enega od projektiranih stanovanjskih blokov v znani soseščini. Ta stanovanja bi morala biti naprodaj seveda ob izdatni pomoči združenih sredstev za stanovanja našega kolektiva. Idejni projekti za ta blok so izdelani (pri razgovoru je direktor razgrnil pred menoj načrt, op. p.) in v prihodnjem letu bomo v naš finančni načrt to gradnjo že vnesli.

*****

Vaša poslanica delovnemu kolektivu Induplati!

Direktor, Srečo Bergant, dipl. ing.:

»Leto 1981 je bilo zelo težavno za poslovanje. Potrebno je bilo vložiti veliko naporov, da smo uspeli realizirati naloge v doseženem obsegu. Angažiranost odgovornih kadrov je bila pohvalna in menim, da zaslužijo priznanje za opravljeno delo, pri tem bi rad ponovil opozorilo, da bo leto 1982 še težje.

Angažirati se bomo morali vsi člani naše DO, da bomo uspeli premagati predvidene težave in si tako zagotovili boljše perspektivo.

Ta trenutek najinega razgovora želim izkoristiti za zahvalo vsemu kolektivu za uspešno sodelovanje in od srca zaželim — SREČNO 1982.«

*****

Kvaliteta prinaša dohodek

Bliža se konec leta, oziramo se nazaj in ugotavljamo, kaj smo naredili in kaj bi lahko naredili v preteklem obdobju. Ugotovitev je, da bi lahko naredili veliko več. Podatek, da v TOZD 1 dosežemo plan samo pri rustikalnih zavesah (3 stroji), je dovolj zgovoren. Vzrokov za tako stanje je več, omenim naj samo pglavitne: neredna oskrba z domačimi in uvoženimi repromateriali in premajhna zavzetost posameznikov, da s svojim racionalnim in kvalitetnim delom dosežejo več na svojem delovnem mestu.

Od domačih surovin smo bili največkrat v TOZD 1 brez bombažnih in poliesterskih prej, v TOZD 4 pa brez al-cevi in jeklenih vrvi. Pri uvoženih surovinah smo imeli nenehne težave z barvili, kemikalijami, filamentnimi prejami (poliester, poliamid) in rezervnimi deli.

V takšnih okoliščinah je bila naloga tehničnega sektorja še posebej zahtevna; razpoložljive repromaterialne uporabiti tako, da bo čim manj zastojev v proizvodnji obeh proizvodnih TOZD, držati se izvoznih rokov, pokriti obveznosti do pogodb z JLA ipd.

Kaj in kako naprej?

Optimisti moramo biti, obenem pa tudi realni. Stabilizacijsko obdobje v Jugoslaviji se bo nadaljevalo, to pomeni, da moramo čim več izvoziti, da lahko uvozimo nujno potrebne repromaterialne in s tem zmanjšamo zastoje v proizvodnji. O kvaliteti naših izdelkov (beri našega dela) je bilo veliko napisanega in povedanega, pa kljub temu ostaja dejstvo, da moramo v prihodnjem letu na tem področju narediti veliko več. V preteklem letu smo imeli več primerov zamujanja izvoznih rokov izključno zaradi kvalitete. Posledice teh zamud so znane: storniranje naročil, zmanjšanje izvoz, zmanjšanje dotok deviz, zmanjšane možnosti uvoza repromaterialov, zastoji v proizvodnji, manjša produktivnost, nedoseganje plana ...

Kaj sledi iz tega?

Kvalitetno delo prinaša kvalitetne izdelke na eni strani, več surovin na drugi strani in ne nazadnje tudi večji dohodek. Zato uresničujemo parolo: KVALITETA PRINAŠA DOHODEK!

Pavle Stoimenovski

DELAJSKI SVETI SO ZASEDALI — DVAKRAT

Sklepi **DS TOZD Proizvodnja, TOZD Konfekcija, DSSS in DO** s prvega zasedanja, 29. 10. 1981:

- podane in sprejete so bile analize gibanja izdatkov, ki so omejeni ter nadurnega in pogodbenega dela;
  - imenovana je centralna inventurna komisija v sestavi: Jože Klešnik — predsednik, člani — Ivo Sešek, Ingo Paš, Janko Ukmar, Fanička Zajec, Janez Rainer, Maks Kramberger.
  - imenovana je komisija za popis gotovine v blagajni, porto blagajne, denarnih sredstev na računih pri banki, popis terjatev, spornih in dvomljivih terjatev, ostalih terjatev in vseh obveznosti do dobaviteljev ter družbene skupnosti DO, TOZD in DSSS v sestavi: Ingo Paš — predsednik, Breda Kurzeweil in Malka Odar — člana;
  - odobrena so dodatna sredstva za adaptacijo lope v Radomljah v višini din 932.180;
  - odobreno je izplačilo nadomestila Viktorju Lamberšku v znesku din 8.655 iz sredstev za osebne dohodke TOZD Konfekcija;
  - odprta so dela in naloge vodja el. del v TOZD Proizvodnja in dela in naloge energetika;
  - v DS TOZD »Služba osnovnega zdravstvenega varstva« je ponovno imenovana Vera Habjan;
  - za namestnika delegata v zbor banke — Banke Domžale za DO Induplati je imenovan Janko Ukmar;
  - sprejet je samoupravni sporazum o medsebojnih pravicah in obveznostih pri skupnem izvajanju vzgojno izobraževalnih programov;
  - pravilniki o uresničevanju samoupravne delavske kontrole se posredujejo v sprejem zborom delavcev v TOZD in DSSS;
  - družbeni dogovor o uresničevanju kadrovske politike v občini Trebnje ni bil sprejet, ker se sprejema na ravni TOZD (torej v občini Domžale).
- Zbor delavcev **TOZD Restavracija**:
- Sprejme se nov cenik za restavracijo Induplati in se ga da v potrditev;
  - odobri se nabava naslednjih osnovnih sredstev — za razdelilnico v Mengšu se nabavi trodelno pomivalno korito, rjeprsto mizo za shranjevanje posode in 50 l bojler. Za razdelilnico v Radomljah pa enodelno pomivalno korito, rjeprsto mizo, za shranjevanje posode v Razdelilnici v Jaršah je potrebno povečati kapacitete tople vode;
  - imenujejo se inventurne komisije;
  - sprejme se sklep o prenosu kombija LJ 141—101 in prodaji kombija furgona LJ 327—535;
- Tudi zbor delavcev **TOZD Maloprodaja** je imenoval inventurne komisije.

Sklepi **DS TOZD Proizvodnja, TOZD Konfekcija in DSSS** s sestanka dne 26. 11. 1981:

- Imenujejo se inventurne komisije za popis sredstev v TOZD Proizvodnja in TOZD Konfekcija;
  - potrdi se povečanje cene toplega obroka malice na din 47,00 od 1. 11. 1981 dalje;
  - za drobni inventar manjše vrednosti se v letu 1981 šteje drobní inventar, katerega vrednost je manjša od din 100, v letu 1982 pa tisti inventar, katerega vrednost je manjša od din 200;
  - sprejme se predlog, da se delavcem, ki delajo na štiri izmene, dodatno prizna dva dni dopusta;
  - sprejmejo se programi za izvajanje pripravništva v DO — splošni del, A, B, C, D programi in strokovni program za DSSS;
  - sprejme se prečiščeno besedilo pravilnika o knjigovodstvu za vse TOZD in DSSS v sestavi DO;
  - imenuje se delegat za skupščino uporabnikov storitev TOZD Varovanje premoženja Mengeš, Matjaža Pavlina;
  - potrdi se sprememba v sistematizaciji del in nalog šef razvojnega sektorja;
  - razpišejo se dela in naloge šefa razvojnega sektorja in šefa kadrovske-organizacijskega sektorja, naloge šefa nabavnega sektorja pa se razpišejo februarja 1982;
  - odstopi se del zemljišča, ki ga uporabljajo stanovalci našega bloka v Preserjah, zakoncem Jovič;
  - odobrijo se sledeče investicije.
- TOZD Proizvodnja**
- Vgradijo se dodatna nihajna vrata v oplemenitilnici v vrednosti din 77.310,00;
  - odkupi se kombi od TOZD Restavracija po ceni din 50.000;
  - ugodi se prošnji SKIS Domžale za odpisno dovoljenje parcele št. 316, ki leži med prostori naše TOZD Restavracija in industr. želez. tirom.
- TOZD Konfekcija**
- Odobrijo se dodatna sredstva za montažo in nabavo peči v Mengšu din 135.947;
  - odobrijo se sredstva za izdelavo 2 kom. vozičkov za prevoz orodij v težki konfekciji v vrednosti din 11.047;
  - za licitacijo se predlagajo osnovna sredstva — 2 kombija IMV (inv. št. 1567 in 136) v voznom stanju in kombi IMV (inv. št. 387) v nevoznom stanju, knjižni stroj mercedes, 6 šivalnih strojev dürkopp, 7 šivalnih strojev singer, 1 šivalni stroj pfaff in 1 vrtni stroj, 1 hladilnik in 1 štedilnik;
  - v komisijo za delovna razmerja TOZD Konfekcija se imenuje Fani Gračar namesto Marinke Zupan;
  - sprejme se samoupravni sporazum o ustanovitvi občinske raziskovalne skupnosti Domžale;
  - sprejme se sklep, da se javno obravnavajo samoupravni sporazumi z Ohis Skopje, Impol Sl. Bistrice, Viskoz Loznica in Inteks Skopje.

— gasilcem IGD Induplati se dovoli zbiranje starega papirja po tovarni.

Sklep družbenopolitičnega aktiva (15. 10. 1981)

Tov. direktor je na DPA orisal situacijo v letošnjem poslovanju in povedal, da bo tudi prihodnje leto precej težavna. Predvsem pa je žalostno, da ob takšnem pomanjkanju vseh materialov ne pazimo dovolj oz. ravnamo z njimi zelo malomarno. Včasih tudi iz dobre surovine izdelamo slabo robo. Sprejet je bil sklep:

— izvajati moramo že sprejete sklepe in vse, kar imamo zapisanega v samoupravnih splošnih aktih, s konkretnimi zadolžitvami strokovnih služb v prizadevanju za boljše delovno disciplino.

V MENGŠU SPET TOPLO

Letoščnja topla jesen hrani zaloge premoga po drvarnicah. V lanskem letu, ko je 2. novembra zapadel sneg, praktično mrz ni popustil in marsikomu je v marcu primanjkovalo kurjave.

Že letos v marcu je pretekla peč za centralno ogrevanje v obratu konfekcije v Mengšu. Po večkratnem popravljanju in varjenju je bila naročena nova peč. Sledile so intervencije, potrdila, telefoniranje; končno je bila v novembru nabavljena nova peč moči 200.000 kcal. Kmalu bo priključena, treba je počakati na prsto soboto in nedeljo, da bodo zunanji izvajalci priključili peč na obstoječo toplovodno instalacijo. Tako bodo težave v obratu Mengeš skoraj odpravljene.

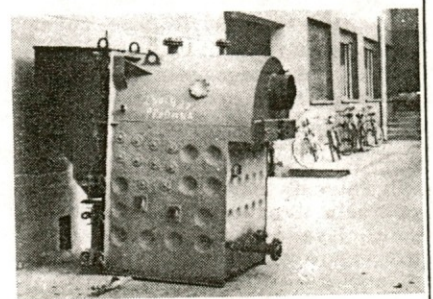
V obratu Peče je potrebno postaviti nov dimnik, urediti v kleti kurilnico in preurediti peč.

Tudi v Radomljah je treba misliti na peč na trdo gorivo!

V TOZD Proizvodnja je bilo obnovljenih precej grelnih teles in termoregulatorjev. Zato upamo, da v letošnjem letu po obratih ne bo večjih okvar.

Nekaj številik nazaj smo pisali v našem glasilu o varčevanju z vodo in elektriko. Vendar pravega odziva na naš apel v obratih ni opaziti! Ponovno **prosimo in apeliramo na vse člane kolektiva, da varčujejo z energijo in vodo!**

Marjan Slapšak

Peč, ki nas bo grela

V. d. šef nabavnega sektorja

Dan pred razgovorom sem se napovedal in ko sem vstopil v njeno pisarnico, si je prižgala cigareto. Prva je to danes, mi je rekla, ko sem jo vprašal, če jih veliko pokadi. Vseeno sem zvedel, da si prižge kakšno cigareto tudi takrat, ko jo kakšna zadeva iztiri. Do mojega prihoda jo še ni nič razburilo, ker še ni kadila. Potem je stekel najin razgovor, zavoljo katerega sem se najavil in prišel.

Ze deset let dela v našem podjetju. Začela je kot referent za devizno poslovanje. Takrat so bile upravne službe prostorsko zelo utesnjenne. Svoje delovno mesto je imela v prvem nadstropju in ga delila še s štirimi sodelavkami. Ko so jih razselili, je prišla na lepše. Sedela je nasproti šefa nabavne službe, tovariša Adamiča. Šla je na boljše, čeprav na nižje. Pisarna je bila namreč v pritličju upravne zgradbe. Tu se je ukvarjala z nabavo nasploh, čeprav je bil poudarek njenega dela na uvoznih poslih. Kadar pa je nanese, da predpostavljenih ni bilo na njihovih delovnih mestih (da so bili npr. na službeni poti), je opravljal tudi njihova dela. Kadar pa je bilo treba kakšno stvar napisati, je sama sedla tudi za pisalni stroj ter svojo pošto tudi sama napisala. Pridobljeno znanje je pač treba izkoristiti, kadar se za to pokaže potreba.

Ko sva se pogovarjala o šolski izobrazbi je menila, da ji je dalo življenje več kot šola. Prakse, izkušnje in iznajdljivost so osnove za uspešno delo. V šoli pridobljeno teoretično znanje je treba uporabiti življenjsko čeprav strogo zakonito. Pogoj se prav v tem času skoraj nenehno spreminjajo. Kaj bi, če bi ne bilo tiste izkušnje, ki pomaga preko še tako strmih pregrad. Tudi tale njena pripomba ni odveč: »Za opravljanje zahtevnega dela je potrebno tudi veselje do tega dela. Veselje in zadovoljstvo, ko veš, da si uspel!« Skromno je nadaljevala, da se zaveda, da ni nobeno delo opravljeno brezhibno, ni opravljeno tako, da bi ne moglo biti še boljše. Tega ni, toda, včasih gre delo hitreje in boljše od rok, včasih pa se zapleta. Kljub temu napak ni, ker jih ne sme biti.

Znova sem usmeril pogovor, tokrat na sedanje delo. Nekaj mesecev že vodi sektor nabavne službe. Nabavljajo pa surovine, repromateriala in rezervne dele za potrebe treh tozdov le v tozdu restavracija imajo za to delo svojo nabavno službo. Karakteristika njihovih dela in materiala, katerega dnevno potrebujejo, zahteva specializirano nabavo.

Na vprašanje, kako kvalitetne so usluge nabavnega sektorja napram tozdom (če jim pri tem niso kratene zakonite pravice samostojnosti) je rekla naslednje: Vse, kar nabavljamo, delamo samo na osnovi pisemnih internih naročil. Za posamezna področja nabave so zadolženi referenti. Kvaliteto nabavljenega blaga preverjajo v skladiščih naročnika oz. v laboratorijih. Kadar gre za manj vredno ali celo pokvarjeno blago, sestavijo reklamacijski zapisnik (po-

Breda Kurzweil

sebna služba v DO) in ta zapisnik nemudoma dostavi dobavitelju blaga.

Kar zadeva roke dobav je tako: blago naročijo takoj, ko dobijo pismeno naročilo. Zadržkov v nabavnem sektorju ni. Opravljanje naloge ni tako ekspeditivno le kadar gre za blago, ki ga na trgu ni ali ga občasno primanjkuje; takrat se morajo naročniki s tem sprijazniti. V zadnjem času je to postalo pereče pri uvoženih blagih, ki zahtevajo izpolnitev obsežne dokumentacije, da smo za uvoz sploh upravičeni. Poudariti je treba, da morajo biti v nabavnem sektorju tekoče seznanjeni s finančnim stanjem in z izpolnitvijo izvoznih obveznosti na konvertibilno tržno področje. Kadar teh obveznosti ne dosežemo, o uvozu blaga ne more biti govora.

Za vrsto izdelkov pa smo se že in se bomo morali v še večji meri preusmeriti na domače dobavitelje. Seveda tu domači dobavitelji blaga nimajo vedno na zalogi, ker so tudi ti v številnih primerih prisiljeni upoštevati določene surovine za dolo-

čene izdelke. Roki dobave postajajo prav zato pogostoma neenakomerno dolgi. Baje se nam ne obeta v bližnji prihodnosti kaj bistveno boljše stanje.

Vrtal sem za temi vprašanji in prišel do — premoga. S premogom pa zaenkrat nimamo težav, mi je rekla Breda Kurzweil. Težje je pri nabavi prej in al-cevi. Tudi uvoz rezervnih delov za naše stroje ne teče gladko. Pri surovinah je sodelovanje najboljše s Predilnico Škofja Loka (dolgoletno sodelovanje), med trgovsko mrežo pa velja pohvaliti firmo Jugomaterial iz Zagreba. Zadolžljivi smo tudi s sodelovanjem z OHIS iz Skopja. Pri naštetih gre za to, da lahko verjamemo na besedo. Kadar rečejo, da je blago odpremljeno ali da ga bodo odpremili ta in ta dan, potem to drži.

Povprašal sem jo še, kaj ji pomeni veliko zadovoljstvo pri delu. Kadar smo prejeli vse, kar smo naročili — vseeno, komu je to uspelo, ker smo enotni servis za celotno delovno organizacijo — sem zadovoljna. Kadar ne stoji noben stroj, kadar niso sodelavci brez dela, ker nimajo materiala, takrat sem res zadovoljna s svojim delom in z delom vseh v sektorju.

Pa je še enkrat načela moja sogovornica tisto zahtevo, da lahko uvozimo le, če smo izpolnili izvozni plan. To je lahko zadržek, da nam izgine nasmeh z lic in grenko dodala: »Letos so nam kupci v tujini zavrnili nekaj blaga zaradi slabe kvalitete, čeprav smo to blago izdelali iz uvoženega materiala! Zato, na material je treba paziti!«

Tako je šel h kraju razgovor z najmlajšo šefinjo nekega sektorja v skupnih službah delovne organizacije Inudplati. Ko sem zapiral beležbo, sem še zapisal številko 3. Da ne bi pozabil, med vsem razgovorom je pokadila tri cigarete. Pravi, da jih je zelo veliko — ne gre vedno vrtati v težave, za katere bi vsi radi, da jih ne bi bilo. Tudi tovarišica Breda Kurzweil ne.

Ko sem se ji zahvalil za ta intervju sem sklenil napisati še, da bi ji delovni naslov lahko že prav kmalu napisali brez v. d.

Otmár Lipovšek

VAJE NNNP V TOZD KONFEKCIJA RADOMLJE

KS Radomlje je 17. 11. 81 izvedla vajo NNNP. Zato, ker spada obrat konfekcije v to krajevno skupnost, smo bili v vajo vključeni tudi mi.

Vaja se je začela brez predhodnega obvestila, kot je bilo to pri vaji NNNP 16. maja letos.

Ob približno 9.30 tega dne nam je bilo po telefonu javljeno, da so se na območju KS pojavile skupine diverzantov. Da bi naš obrat kar najhitreje zaščitili, smo takoj aktivirali štab za DS in SLO,

skoraj istočasno pa so pripadniki NZ zaščitili obrat in transformatorsko postajo, ki je sicer izven »graje«, je pa za našo proizvodnjo neobhodno potrebna. Od javljene situacije, aktiviranja komiteja za SLO in DS, pa do zaščite objekta, je preteklo 6 minut. Poudariti je treba, da so vsi odgovorni vajo vzeli zelo resno; vsak je svojo nalogo vestno opravil, in kar je tudi važno, zelo hitro, kar je v takih primerih nujno.

Mimi Pollak

Problemi našega izvoza rešljivi le z vestnim delom

Glede na splošni gospodarski položaj v državi in problematičnost našega izvoza predvsem na konvertibilno področje, je tudi položaj naše DO neke enak splošnemu položaju v naši državi.

Naša naloga je, da izvozimo maksimalno, kolikor je možno predvsem na konvertibilno področje, kajti od rezultatov, tj. količine in vrednosti tega izvoza je odvisen naš položaj in več ali manj nemoteno obratovanje v proizvodnji.

Vsem je to verjetno dobro znano, saj je o problematiki izvoza govora dnevno v vseh javnih občilih — v dnevnem časopisju, radiu in televiziji.

Osebnostno imam občutek, da se vse premalo zavedamo, koliko je izvoz naše DO življenjsko pomemben za nas, kajti brez izvoza nam ni mogoče uvažati nujno potrebne kemikalije, barvila, rezervne dele za nemoteno delo v proizvodnji. Prav tako moramo delno devizno pokrivati nabavo vlakna in preje ter raznih sredstev tudi na domačem trgu.

Iz navedenega lahko vsak sam pri sebi zaključi, zakaj in koliko moramo izvažati. To tudi vsi občutimo, ko vidimo, da prihaja do občasnih zastojev v proizvodnji in to zaradi nepravilnih dobav materialov iz uvoza, ali pa tudi dobav na domačem trgu. Normalno je vzrok v pomanjkanju deviznih sredstev, ali pa prihaja do občasne prepovedi uvoza, zavoljo situacije v republiški izvozno-uvozi: plačilni bilanci.

Iz poročil komercialnega sektorja je razvidno, da bi dejansko lahko več izvozili, da fiksna naročila obstajajo, vendar pa ta naročila niso realizirana zaradi slabe kvalitete izdelkov, namenjenih za izvoz.

Ta problem nam narekuje, da posvetimo vso skrb izdelavi naših izdelkov ne samo za izvoz, temveč tudi za domači trg. Problem nekvalitete pri izdelkih povzroča zamujanje dobavnih rokov. S tem izpademo kot nesoliden partner pri zunanjem kupcu. Prihaja tudi do odpovedovanja dobav zaradi zakasnitve dobavnih rokov.

Prav tako pa nam mora bi-

ti jasno, da mi zaradi nekvalitete trošimo osnovni material (vlakno, prejo), barvila, kemikalije in apreturna sredstva. S tem pa, da tkanine niso kvalitetne, je potrebno ponovno dati nalog v proizvodnjo. Tako pa se potem velikokrat dogodi, da nam manjka bodisi preja, barvila ali kemikalije, ker smo isto že porabili za nekvalitetno proizvodnjo, ki pa jo vsled tega niti nismo mogli izvoziti.

Poudaril bi še to, da inozemski kupci verjetno dobro poznajo naš zunanje-trgovinski položaj. Zaradi tega pritiskajo na nas z zahtevo po nižjih cenah in seveda postavljajo ostrejša zahteva v pogledu kvalitete.

Končni rezultat vseh teh problemov pa je nerealiziran izvoz. Dotoka deviznih sredstev ni in že smo v problemih, kako nabaviti vse materiale za proizvodnjo in rezervne dele za tekoče vzdrževanje strojev. Pri vsem tem pa kakršnekoli nabave nove strojne opreme, ki bi bila za določene faze naše proizvodnje nujno potrebna, in sicer iz razloga, da je zastarela, ali pa obstajajo ozka grla (premajhne kapacitete), ne moremo realizirati. Tako bo naša strojna oprema zastarela in težje bo dosegati konkurenčnost naših izdelkov na domačem in tujem trgu.

Kvaliteta I. vrste pri posameznih artiklih je v razponu od 45% I. vrste pri artiklu 3479, do 92% I. vrste pri artiklu 3346 130. Da ni vzrok v nekvaliteti pri materialu lahko ugotovimo že iz razlike pri istem artiklu, samo druga širina (3346 150), kjer pa je kvaliteta za 25% slabša.

Se enkrat bi poudaril, da se kvaliteta ne dela pri kla-

siranju tkanin. Tu se kvaliteta samo ugotavlja z bolj ali manj strogim kriterijem, glede na uporabnost tkanin.

V kolikor ne bomo odpravljali napak že v tehnološkem procesu samem in to tekoče, čim se napake pojavljajo, lahko rečem, da je bolje, da stroj ne obratuje, kot pa da zavestno delamo nekvalitetno blago in s tem trošimo dragocene materiale.

Že velikokrat sem pisal o vrstah napak v preji in tkaninah. Kljub temu želim še enkrat opozoriti na glavne napake, ki pa ne nastajajo iz objektivnih, ampak iz subjektivnih vzrokov. Res je, da je nemogoče izdelati samo prvovrstno blago. Res pa je tudi, da z malo več discipline, pazljivosti, čistoče in vestnosti pri vsakdanjem delu, lahko močno izboljšamo kvaliteto in s tem odpravimo probleme pri našem izvozu, kot pri prodaji na domačem trgu.

Glavne napake v tkaninah so: zadebeljena mesta v preji, zamazana preja, madeži škrobilne flote, manjkajoče osnovne niti, mreže v tkanini, dvojni votek, manjkajoči votek, bele proge po širini tkanine od udarcev čolnička, redke in goste proge po votku, zategnjeni kraji, zamazano blago, strgano blago, madeži od apreture, neegalno barvane tkanine, strgani kraji od širinsko razpenjalnega stroja itd.

Na kraju pa samo še to: **Le z vestnim delom, disciplino, čistočo in dobrim vzdrževanjem strojev lahko dosežemo boljšo kvaliteto, boljše rezultate našega dela in boljši osebni dohodek.**

Franc Jeraj

Naš novi poltovorni avto

**NOVOLETNO
KRIŽANKO
BOMO OBJAVILI
V JANUARSKI
ŠTEVILKI**

Uredništvo

Novice iz konfekcije

Že dalj časa TOZD Konfekcija ne proizvaja toliko, kot bi lahko glede na svoje razpoložljive kapacitete. Zato zamujamo z določenimi izdobavami tako za domače kupce kot za izvoz.

Kaj je temu vzrok?

Odgovor je vsakdanji in enostaven — pomanjkanje materiala, surovin sredstev za oplemenitenje... Nekako izmenjuje se vrstijo zastoje v posameznih obratih — delavci iz obrata Mokronog in delavci iz oddelka izdelovanje prtov in garnitur v Mengšu so nekaj dni koristili še preostali dopust, ker niso imeli dovolj dela. Zmogljivosti obrata Mokronog so predvidene za izdelovanje šotorov »gottschalk«, žal pa letos ta posel še ni stekel gladko zaradi zamude s strani »gottschalka«. Ko zamujena roba le pride, je logična posledica hitro lansiranje robe v izdelavo zahtevanih artiklov. Pritisk, da bi bili ti izdelki čimprej gotovi, je velik, čeprav se zavedamo, da po tem drugega dela za obrat

ne bomo imeli. Vse to povzroča zelo nemirno in sunkovito proizvodnjo, pa ne samo v tem, ampak v vseh obratih.

Situacija je pač taka in se ji v največji meri skušamo prilagoditi. Vsako delo je dobrodošlo, vendar taki nadomestki pogoltnejo veliko časa, narejenega pa je malo. Eden takih izdelkov so bile tudi vrečke za »gottschalka«. Izdelovali smo jih v Pečah iz ostankov blaga. Res, da je bil izkoristek teh ostankov maksimalen, ker je bilo treba vsako posamezno vrečko zarisati in potem ročno krojiti s škarjami, vendar je bilo za ta izdelek porabljenih preveč ur dela.

Pri vsej tej, ne preveč rožnati situaciji, je pozitivno to, da smo, kot nadomestek za izpadlo delo, izdelovali turistične šotore za domači trg, tako da bomo turistično sezono pričakali z zalogo šotorov in se tako izognili vsakoletnim zamudam in jezi kupcev.

Gordana Gardaševič

Priprava novincev na delo v tkalnici

Na vsako delo v proizvodnji je potrebno vsakega delavca priučiti. Opozoriti ga je potrebno glede varstva pri delu, s poudarkom na nevarnosti in varnostne zahteve na tistem delovnem mestu, kjer naj bi delal ter nakazati posamezne faze njegove priučitve. Za bolj enostavna dela je priučitev krajša, za bolj zahtevna pa daljša, pri bolj zahtevnih delih so potrebni tudi razni tečaji.

Za dela čistilec strojev, transporter surovin tkanin, mazač strojev, čistilka prostorov ni potrebno nobenega tečaja, temveč se delavec ali delavka s pomočjo starejše delavke-ca na teh delih vpelje in priuči. Ima pa dvomesečno poskusno delo.

Za delo tkalke je potrebno poleg splošnih pogojev priučitve, še tečaj za tkanje. Vsaka nova tkalka tke določeno dobo (en ali dva meseca) na statvah pod nadzorstvom tkalke — inštruktorice. Naloga inštruktorice je, da novinkam pokaže vse faze tkanja, kako upravljati s strojem, odpravljati napake v tkanini, da opozarja na napake pri delu za strojem, da novinki razloži, kdaj je napaka na blagu nastala zaradi preje (surovine), kdaj pa je za na-

pake in s tem zastoje kriv stroj. Naloga inštruktorice je tudi, da s svojim načinom dela pokaže novinkam, kako se morajo te obnašati na delovnih mestih, da se vpeljejo v ritem, ki je potreben za posluževanje petih, desetih ali dvanajstih strojev.

Vse novinke imajo dvomesečno poskusno dobo. V tem času njihovo delo nadzoruje tričlanska komisija. Normalna novinka po dveh mesecih še ni popolna tkalka, temveč se v tem času šele vpeljuje v delo, prava tkalka pa postane šele s prakso.

Za delo pomočnika-vzdrževalca je zahtevana poklicna šola kovinske ali mehanične smeri. Vsak novo sprejeti vzdrževalec se mora najprej spoznati z delom v tkalnici, nato pa ga inštruktorica za tkanje uči tako kot tkalko. Tkanje je osnova za nadaljnje delo pri vzdrževanju strojev. Vzdrževalec mora znati stroj pognati, odstraniti napako zaradi pretrga osnove ali votka. Po približno enem do dveh mesecih prične z delom, kot vzdrževalec pod nadzorstvom vodje skupine ali mojstra vzdrževalca. Za sposobnega vzdrževalca mora novinec, po določenem času, opraviti tečaj za nastavitvev statev. Ta tečaj je osnova

za bodoče delo. Na tem tečaju, pod vodstvom inštruktorja za tkalske stroje, nastavlja posamezne dele. Za ta tečaj se pripravi en tkalski stroj v posebnem prostoru. Ta stroj naj bi bil potreben remonta, tako da na tečaju vse izrabljene dele zamenjajo z novimi. Tako kot tkalke tudi pomočnik vzdrževalec s tem tečajem spozna pozicije na stroju, pri katerih se določeni deli nastavljaajo. Največ pa bo pridobil s samostojnim delom in prakso. Če s svojim delom zadovolji, ima v perspektivi možnost napredovanja do mojstra vzdrževanja in še naprej do vodja skupine. Ta tečaj je vodil Janez Bajželj iz Kranja, inštruktor za nastavljanje strojev picanol. Na tečaju se naenkrat učijo štirje tečajniki, to število je najprimernejše, ker se jih dá nadzorovati in tudi zanimanje v taki skupini je največje. Tudi za pomočnika vzdrževalca je poskusno delo dva meseca s tem, da se v teh dveh mesecih ocenjuje njegova vestnost pri delu (tkanju, manjših delih kot vzdrževalec), prizadevnost dojemanja in samostojnega razmišljanja.

**Obratovodja tkalnice
Janez Kotnik**

Kontrola dokumentov pri izhodu iz tovarne v Jaršah

Varnostnika pri menjavi izmene

Zastrupitvi s hrano v naši menzi na rob

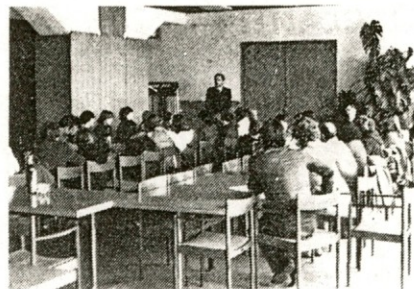
O izsledkih vzroka za zastrupitev s hrano v naši menzi sem že napisala kratko poročilo, ki so ga dobili vsi obrati tovarne. Na Zavodu za socialno higieno niso mogli ugotoviti vzroka za zastrupitev. Kot zdravstveni delavec, ki pozna sanitarna pravila in ob poznavanju razmer v naši menzi, sem sumila, da je vzrok za zastrupitev meso. Dva tedna po zastrupitvi v naši tovarni smo brali v dnevnem časopisu, da je prišlo do zastrupitve s svinjsko pečenko v Celju, konec oktobra pa še na mariborskem območju, tudi s svinjskim mesom. Tudi tam sanitarni organi niso mogli ugotoviti vzroka zastrupitve. Vsekakor pa moramo biti v takih primerih še bolj pozorni na vso verigo možnih povzročiteljev: od naravno in umetno pripravljenih tal, od zrna, od jajca, od rojenih živali, od vzreje teh, do zakola, do tovarne za predelavo hrane, do prevoza vseh živil do obrata družbene prehrane, do rokovanja s temi ži-

vili v obratih z vsemi zakonitimi predpisi.

Našela sem le nekaj členov te verige, da bi bralce spomnila na dejstvo, da ne smemo ob takem dogodku kriviti samo en člen te verige kot edini vzrok zastrupitve, ne da bi pomislili še na druge. Večina članov kolektiva je tako obdolžila naš obrat družbene prehrane oz. člane tega obrata kot edinega krivca zastrupitve. Sanitarni predpisi so strogi, sanitarne inspekcije nadzorujejo redno vse obrate družbene prehrane, delavci v teh obratih morajo biti dvakrat letno zdravniško pregledani. V tem primeru ni bilo v našem obratu družbene prehrane nobenega prekrška.

Tovarišici, ki je drugi dan telefonirala v menzo, če lahko naroči štiri porcije salmonel samo to: Njena srčna kultura in njen inteligenčni kvocient sta na izredno »visoki stopnji«.

Marija Šiška — zdravnica

Bom tekstilec, ko bom velik!

USMERJENO IZOBRAŽEVANJE

Okrog 40 osmošolcev je prišlo k nam na ogled tovarne, da bi se laže usmerili oziroma se potrdili v svojih namerah.

Najprej je strokovna služba Skupnosti za zaposlovanje po šolah pripravila anketo med osmošolci, na podlagi katere so potem ugotovili, za kaj so se učenci opredelili oziroma za kaj kažejo največje nagnjenosti. Učitelji, kot strokovni svetovalci v osnovnih šolah, so potem organizirali ogled v posameznih tovarnah, različnih panog. Anketa je pokazala, da je zanimanje za tekstilno stroko v porastu.

K nam so prišli učenci iz osnovnih šol domačske občine, ki so se odločili za tekstilno smer. Tehnologa, tovariša Rajko Kavčič in Dane Andromako sta učence popeljala po tovarni in jim poenostavljeno pojasnila postopek dela, od preje do nastanka tkanine.

V naši sejni sobi pa sta Ingo Paš — pravni svetovalec in zastopnik in Janko Ukmar — vodja TOZD Proizvodnja orisala splošno sliko naše tovarne. Matjaž Pavlin — vodja kadrovske službe pa je pojasnil, da za zaposlitev ne bo problema, tako za kvalificirane šivilje (predvsem v teški konfekciji v Radomljah) kot za učence, ki se bodo zaposlili takoj po osnovni šoli in se potem priučili v tkalnici ali predilnici.

Metka Čizmek iz osnovne šole Radomljske čete je pripeljala štiri dekleta, ki so se odločila za poklic šivilje. Povabili so jih na razgovor, kjer pa so bila dekleta zelo plaha — postavile so se v kot pisarne in molčale ali kvečjemu prikimavale. Nobena od njih se po ogledu še ni premislila. Čeprav niso videle konkretno delo šivilj, je za njih zanimivo in koristno videti, kako tkanina, s katero bodo kasneje razpolagale, nastaja. Za učence je bil to prvi stik s praktičnim, živim delom v tovarni. Drugi učenci, ki so se odločili npr. za lesno ali gradbeno stroko, so si šli ogledat tovarno Hoja in Graditelj v Ljubljani.

Vse to mi je pripovedovala tovarišica Metka Čizmek, kateri se za prijaznost zahvaljujem, dekletom pa želim, da se usposobijo za čimboljše šivilje, saj jih bomo kmalu potrebovali.

Bernarda

Rdeči petelin na delu

Leto 1981 nas je presenetilo z zelo velikim številom požarov, ki so nam prizadejali ogromno materialno škodo na družbeni in privatni lastnini, kar tudi predstavlja minus našim stabilizacijskim prizadevanjem in zadaja še večjo odgovornost in naloge pristojnim službam in organom za boj proti požarom, civilni zaščiti in osveščenosti vseh delovnih ljudi in občanov. Spomnimo se samo velikih požarov v Javnih skladiščih, Dekorativni, na tromeji Peč in drugje. Sveži so še vtisi, vsaj za nekatere iz naše DO, z nedavno končane medsektorske vaje industrijskih in prostovoljnih gasilskih društev, ki je bila 25. oktobra v DO Slovenjales Radomlje, preteklo leto pa v naši DO. Na tej preizkušnji so tudi naši gasilci pokazali visoko stopnjo pripravljenosti.

Nedavno pa so se imeli priložnost izkazati tudi na domačem terenu in to na pravem požaru. Kaj se je pravzaprav zgodilo? Zagorelo je tam, kjer tega ne bi nihče pričakoval, v skladišču preje. Tudi vzrok požara je bil nepričakovan in neobičajen. Ponavadi so vzroki požarov slaba zaščita in nepazljivost pri varjenju, okvare na instalacijah, nepravilno odvržen cigaretni ogorek itd., v našem primeru pa je bila to obsejnost in neodgovornost enega naših delavcev. Da bi preplašil svoje sodelavce je skozi odprtino v skladišču preje vrgel dve petardi, ki sta bili vzrok, da se je vnel papir s prahom od preje, ki je bil na policah. Tega ni nihče takoj opazil, saj so prostore takoj po puku petard zapustili. Po določenem času se je eden od njih vrnil in zagledal

ogenj, ki se je že razširil po polici.

Takoj je odhitel po pomoč v mehanično delavnico, ki se nahaja nad prostori skladišča preje in našel v njej še štiri ključavničarje, ki so takoj odhiteli na mesto požara in v kratkem času zadušili ogenj. Vse skupaj se je zaradi prisebnosti teh štirih ključavničarjev (med njimi sta dva člana IGD) srečno končalo brez materialne škode in brez poškodovanih. Krivec škode je trenutno v kazenskem postopku.

Se enkrat se je tako v praksi pokazala prava vrednost civilne zaščite. Ob tej priložnosti pa je potrebno opozoriti vse člane DO na pomembne točke požarnega varstva:

— organizirati in dopolnjevati službo požarnega varstva,

— gasilni aparati morajo biti pregledani v predpisanih rokih,

— vsak delavec mora biti poučen o ravnanju z gasilnimi aparati.

Kljub nenehnim akcijam za zaščito pred požari, s strani javnih občil in pristojnih služb, naš primer dokazuje, da to še ni dovolj prodrlo v zavest vseh posameznikov, saj šala s petardami res ni za tovarniške prostore. Za konec bi še enkrat pohvalil prizadevnost zgoraj omenjenih štirih tovarišev. Apeliramo na vse, da pazijo na svojo in družbeno imovino in varnost, saj rdeči petelin nikoli ne počiva.

V. M.

Pripis: Objavite prihodnjč imena teh štirih tovarišev!

Bralec Konoplana

Delavci z dolgim stažem so naš ponos

65 jubilarov je bilo letos — 22 — 10 letnikov, 17 — 20 letnikov in 26 — 30 letnikov. Po pozdravnem govoru direktorja so jim bile podeljene diplome in jubilarne nagrade, potem pa je sledila še pogostitev.

Ob tej priliki sem se z nekaterimi jubilarji pogovarjala. Sodelavci, ki so že dlje časa v Induplati in se bolje poznajo med seboj, so mi rekli: »Petra povprašaj, on ti bo veliko povedal.« Res je bilo tako, pa še za »hece« je bil.

Peter Zaman je bil verejtno najstarejši jubilar, saj je že od 10. 2. 1981 v pokoju. Od leta 1969 do 1974 je delal v tujini, potem se je vrnil.

»V Induplati sem prišel leta 1946. Prijel sem za vsako delo, prvi dan so mi dali metlo v roke, pa sem čistil dvorišče. Vendar mi je tovariš Rebernik dejal, da ne bom dolgo, ker sem priden. Kmalu sem šel drugam, najprej v barvarno, v impregnacijski oddelek, potem pa v skladišče metražnega blaga. Po vrnitvi iz tujine sem šel takoj nazaj v Induplati, v ceradni oddelek v Radomlje. Vedno sem bil veseljak, dobro smo se razumeli. Spominjam se, kako je tovariš Marinc nosil meni in Klemencu žiletke za britje iz Nemčije, kadar je šel na službeno pot, ker sva bila vedno najbolj kosmata. Enkrat pa je Klemenc obe klinci obdržal zase, meni pa dal staro. Marincu sem ob priliki povedal, da mi takih klinc ni treba nositi. Začudil se je, seveda je to raziskal, od takrat dalje pa jih je nosil samo meni. Nič mi ni bilo hudega, saj sem vedno rad delal. Vsak dan mi je na misel tovarna. Sedaj grem včasih po gobe, nič ne dobim, vnukov pa ne pazim, raje primem za kramp.

Dobro se spominim dela v barvarni. Tudi, kadar je bila tehtnica pokvarjena (brez uteži), sem natančno nameril vse kemikalije. Imel sem »grif«, kot se reče. Tovariš Rebernik mi ni verjel, ko je videl, kako zajemam z vedri apreture kar po občutku. Pa je vse nesel stehat drugam. »Res ste strokovnjak, Peter, do dekagrama je bilo točno«, je dejal, ko se je vrnil. Naslednji dan so mi pa tudi uteži preskrbeli.« Peter je bil res simpatičen sogovornik, vse nas je zabaval s svojim pristnim pripovedovanjem.

Naslednji sogovorni **Valentin Pučko** je naš mlajši sodelavec, praznovalec je desetletnico.

»Vse od začetka delam v skladišču, zadnja tri leta sem skladiščnik pomožnega materiala. V tem času sem se na vse navadil. Spoznal sem ljudi. Spominim se, pred desetimi leti, ko sem prišel, so ravnost postavljali nove stroje v barvarni in predilnici. Videl sem še staro »mungo«, stroje za likanje lanih tkanin. Prej sem bil v Ljubljani, pa sem se naveličal večnih ribarij«. Tu se veliko bolje počutim, hitro sem se vključil med sodelavce, ker je večina domačinov;

mnoge sem poznal že od prej. Težko bi šel drugam, edino če bi me ven vrgli (to bolj za šalo). Sem tudi aktiven gasilec v IGD Induplati in na terenu. Najhuje mi je bilo takrat, ko se je zaradi velike teže snega podrla zračna hala. Z Zlatko sva morala v snegu najprej ves uskladiščeni material znositi ven, potem pa spet nazaj. Bilo je precej naporno.«

Karol Cerar: »Od začetka sem v Induplati. Prej sem delal doma na kmetiji. Hudo je, ker me ves čas (od leta 1947 dalje) boli noga (dve leti sem imel mavec). Včasih le s težavo pridem v službo, pa tudi marsikatero noč zaradi bolečin prebedim. Še dobro, da imam dobro ženo, ki veliko potrpi z menoj.

Sprva sem delal v impregnaciji, pa zaradi zdravja nisem dolgo vzdržal. Potem sem bil 8 let v tkalnici, sedaj sem že 12 let v kolesarnici oz. zadnji dve leti tudi vratar. Povsod sem videl veliko nepravilnosti. Ni pošteno, če mojster nadre tkalko, kadar se kaj polomi. Potegnil sem se za tkalko, pa tudi ni bilo prav. Tudi sedaj ni za vse nikoli prav. Če enemu ustrežeš, se pa drugemu zameriš. Težko je vzgajati in izvajati disciplino na »vratih«. Tudi sama sebe sem nekoč zapisal, ko sem zamudil, da je bilo vsem zadoščeno.

Moj hobi so čebele, imam pet panjev. Enkrat tedensko se s kolesom odpeljem k mami, ki ima že 88 let. Kot zanimivost naj povem še to: letos praznujem tri jubileje:

— 20-letnico službovanja, ki je bila bolj žalostna, saj me je na dan obletnice, 15. 3. 1981 povozil motorist,

— 20. 5. 1981 sem praznoval 20-letnico poroke,

— dopolnil pa sem tudi 50 let. Čestitamo!

Marica Narata in Jelka Kos sta sestri. Najprej prislunimo pripovedi **Marice Narat** (30 let): »Začela sem v tkalnici, kjer sem bila 18 let, potem se je tkalnica modernizirala. Bilo nas je preveč. Sedaj sem že 12 let v konfekciji (v Radomljah), kjer šivam šotore. Dokler se nisem poročila, sem hodila na delo iz Zaloga pri Trojici — 12 km vsak dan.

Prvi dan smo šli najprej v Domžale po spričevala, potem takoj v Jarše vprašat za delo, nato v Kamnik na borzo dela, potem pa spet v Jarše. Vse smo obhodile peš. Popoldne istega dne smo že pričele z

delom — sprejel nas je tovariš Jeraj — in se pričele priučevati tkanja. Sprva je bilo težko, niti ni bilo malice, niti polurnega odmora, delali smo tudi vse sobote. Udarniško smo delali igrišče v Jaršah, ob otvoritvi doma v Umagu smo tabarili in čistili (Edi nas je naprosil, pa smo šli). V službo smo se včasih vozili z avtobusom, včasih s tovornjakom, pozimi pa ni bilo prevoza. Leta 1953 ali 1954, ko je padlo ogromno snega, smo morale že ob treh zjutraj od doma, v službo pa smo prišle kljub temu šele ob 8. uri. Sneg smo gazile do kolen in ga sproti odmetavale. Vrtar nas je najprej nahrulil, Jeraj in Rebernik pa sta imela več razumevanja. »Uboge reve, da ste prišle v takem vremenu delat,« sta dejala. Kasneje smo prinesle tudi potrdilo od cestarjev, da smo čistile cesto. Najprej smo se odpočile, potem pa smo ves dan odmetavale sneg. Velikokrat je bilo tudi fletno. Šli smo na izlet, na ogled tovarn, potem pa smo se ustavili še v kakšni gostilni in zaplesali. Tudi v gasilski enoti sem sodelovala, kjer smo prirejali tekmovanja, potem v mladinski organizaciji in kasneje v delavskem svetu. Včasih smo se večkrat vsi skupaj sestali in se pogovorili npr. pred volitvami. Najbolje smo se razumele v tkalnici. Vedno smo se čakale, da smo se skupaj vračale domov. Vesele smo bile, če so nam starejše tkalke kaj pokazale, povedale, danes se pa vsaki »zaleti«, če ji kaj rečeš. Nikoli nisem pomislila, da bi šla stran. Včasih je bilo težko za delo. Tiste, ki so imele doma več zemlje, so kar odpustili.«

Jelka Kos (30 let): »Od prvega dne sem bila v mokri predilnici, potem pa še 15 let v šivalnici v Radomljah. Delo v mokri predilnici je bilo zelo naporno, vsak dan smo bile premočene do kože. Ko si mlad, se več prenese, posledice (revma) se občutijo kasneje. Kljub temu se rada spominjam teh časov, saj smo se razumeli. Skromnost nas je povezovala tesno kot nas danes udobje odtuja. V šivalnici, kjer šivam šotore, starejše delavke teže dosego normo. Sindikat bi moral dati pobudo, da bi imele starejše delavke nižjo normo ali pa nadomestilo do norme. Tudi danes bi morali spoštovati delo, se zavedati, da delamo zase in vedeti tudi, da smo v preteklosti veliko naredili. Če bo treba, se bomo morali privaditi tudi na skromnejše razmere. Upam, da bomo skupaj z mojimi vrstnicami dočakale pokoj, da bomo imeli naslednjih pet let vsi dovolj dela. Z vodstvom sem zadovoljna in mu zaupam. Menim, da bi morali biti osebni dohodki bolj izenačeni med posameznimi industrijskimi panogami. V Radomljah

Ivo Sešek prejema čestitke ob 30-letnem delovnem jubileju

Čestitke in nasmeh naše slavljenke

smo slabše povezani med seboj kot smo bili v Jaršah. Pred vsakim sestankom smo se pogovorili, izdelali stališča in tudi poročali po končanem sestanku. Delala sem v delavskem svetu, bila sem predsednik organizacijske enote, 8 let pa sem tudi delegatka v SIS za socialno skrbstvo in v izvršnem odboru te SIS. Aktivna sem tudi v svoji krajevni skupnosti. Sedaj se sestanki prehitro »zbobnajo«, zapisniki premalo povedo, o planu smo se premalo pogovorili. Osebni stik je za obveščanje najboljši. Tega pa tudi v delegatskem sistemu ni dovolj, saj se ne moremo vedno dobiti in pregledati gradivo.

V službo hodim peš iz Zaloga pri Trojici, včasih sva se s setro menjavali, saj sva imeli obe eno kolo. Kadar ni bilo dovolj dela, smo žagali drva, tlačili zelje, pospravljali. Želim, da bi s sovrstnicami dočkala pokoj in da bi vsi malo bolj spoštovali delo.«

V že zelo prijetnem vzdušju sem se pogovarjala še s tremi jubilatorkami (10 let) iz industrijske prodajalne — **Jano Drolc, Martino Štrukelj in Pavlo Makovec**. Jana je bila najbolj zgovorna. Takoj je bilo opaziti njihov sproščen, pristrčen odnos. »Imamo se enkratno«, so pri-

trdile, »tako, da nam vsak delovni dan hitro mine. Sedaj nas je v trgovini nekaj več, imamo pa tudi več prometa. Najhuje je bilo takrat, ko so bile od sedmih prodajalk samo tri, druge pa na porodniški. Včasih smo delali po ves dan. Jana je poleg službe, treh majhnih otrok (dvojčkov) obiskovala še poslovodsko šolo. Laže bi opravljale delo, če bi bila trgovina večja, najbolj pa pogrešamo priročno skladišče, saj vsak dan naredimo nekaj kilometrov, ko hodimo po blago v skladišče. Pozimi ali v dežju je še posebno neprijetno. Včasih pa tudi prav pride, da si malo ohladimo živce (stranke so pač različne). Kljub temu raje vidimo, da imamo več dela kot premalo. Prodajati pa je včasih težko; nikoli ne smeš reči, da česa nimamo, imamo pa nekaj nadomestnega (primer: če nimamo toaletnega papirja, imamo pa smirkovega — nas je nekoč podučil nek naš trgovski potnik) in tega se držimo. Naš TOZD je majhen, zato imamo vsak po eno funkcijo. Upamo, da se bomo sčasoma spoznali tudi z našimi sodelavci iz Beograda in Sarajeva.«

30-letnikov je bilo letos kar precej, zabeležila pa sem še spomine **Pepce Nolimal**.

Tovarišica Pepca je delala v mokri predilnici vse do ukinitve, potem pa v Mengšu v šivalnici. »Po bolezni sem se vrnila v Jarše, v adjutirno. Jokala sem prvi dan, ko sem se vrnila domov z otečenimi rokami (v mokri). Prevrtati smo morale mokre valjčke in jih za eno leto namočiti, šele potem je bil les dober za obdelavo. Dober je bil samo hrušov les. Zelo nam je bilo hudo, ko smo morale zapustiti Jarše (takrat smo tudi pesem sestavile v slovo), potem pa smo se tudi v Mengšu navadile. Z mladimi se lepo razumem. Potrebno je najti skupen jezik, ne pa jih samo kritizirati. Tudi mi smo bili mladi, pa starejšim najbrž ni bilo vse prav, kar smo naredili. To se ponavlja iz generacije v generacijo. Jaz imam rada mladino in jo brez potrebe ne kritiziram. Včasih se tudi njim zgodi krivica.

Želim celemu kolektivu, da bi še naprej napredovali, kot smo v zadnjem času.«

Še z mnogimi bi bilo prijetno poklepetati, vsakdo ve kaj zanimivega; pa morda ob kaki drugi priliki. Iz vseh pa je razbrati zadovoljstvo, ker je kolektiv Induplati toliko napredoval in želja, da bi še naprej delali z uspehom in da bi nam dela ne zmanjkalo.

Bernarda

DRAGI DOPISNIKI KONOPLANA!

H KONCU GRE ŠE ENO LETO, ZA KATEREGA UPAMO, DA VAM JE PRINESLO OBILEN SAD. ŠE BOLJ SE VESELIMO, ČE JE BILO PRETEKLO LETO ZA VAS ZDRAVO. PREDVSEM ZADNJE VAM ŽELIMO TUDI ZA TO, KI PRIHAJA. SREČNO!

Uredniški odbor

Ples v krogu, ki se mu pravi stabilizacija

Člani izvršnega odbora Društva inženirjev in tehnikov tekstilcev Jarše so na svoji zadnji seji govorili o zadevah, ki naj poživijo delo in o vprašanjih, s katerimi bi olajšali stabilizacijske naloge našega gospodarstva.

V sredo, 25. novembra letos so se zbrali člani, vseh je bilo šest, kar je zadostovalo za pičlo večino, na redno sejo, ki je bila v tekstilni tovarni »Tosama« na Viru.

Predsednik društva tekstilcev **Alojz Pušlar** je predlagal dnevni red treh točk, s katerimi so zajeli domala vsa vprašanja. Najprej so govorili o načinu dela, ki naj pritegne čimveč članov. Za slabo udeležbo so našli vzrok v neustreznem času strokovnih predavanj in v zelo visokih cenah, ki veljajo za prevozne storitve. O času, kdaj začeti s predavanji, so se dogovorili, da bi to bilo vedno ob 13. uri. Predavanje traja vedno več kot eno uro, kar pomeni, da so poslušalci »žrtvovali« tudi svoj prosti čas, ne glede na to, kdaj se začne njihov delovni dan. Tisto o prevoznih stroških pa so rešili salomonsko: obiskali bodo sosedna podjetja, do kamor pride lahko vsak individualno, pa tudi peš ni predač. Na izbiri sta dve delovni organizaciji: Papirnica Količevo in Tosama na Viru.

Pri drugi točki je beseda tekla o slovarju izrazov (slovenskih seveda) tekstilne stroke. Delo, ki so ga strokovnjaki začeli pred nekaj manj kot dvema desetletjema, se bliža koncu. Slovar bo obsegal preko 300 strani in stal 4.000 dinarjev. Visoka cena je pogojena z izjemno nizko naklado, kupiti pa ga je mogoče le v prednaročilu. Naročniki

ga bodo dobili v prvih mesecih leta 1983, če ne bo vmes zadržkov, sta poudarila predsednik Pušlar in inženir **Podpeskar**. Republiški odbor želi, da bi bilo prednaročnikov čimveč. To je razumljivo!

Pri zadnji točki dnevnega reda so razpravljali o poravnavi društvene članarine, ki je napram lanskemu letu nespremenjena in znaša 120 din letno. Blagajničarka **Boža Baškovičeva** je seznanila izvršni odbor s potekom pobiranja ter zatrdila, da bodo njeni poverjeniki v posameznih delovnih organizacijah pri pobiranju članarine urejali sproti tudi člansko kartoteko in preverjali, kdo je imetnik društvene izkaznice in kdo je še nima. Naloga mora biti opravljena do konca tega leta.

V dodatni točki k dnevnemu redu je tovariš Pušlar omenil priprave na občni zbor društva tekstilcev, ki bo prihodnje leto. Statut velevala, je rekel pri tem, da pomladimo vodstvo in se na to že sedaj primerno in odgovorno pripravimo.

Ob zaključku je inženir Podpeskar seznanil člane s potekom občnega zbora ZIT Jugoslavije, ki je bil nedavno tega v Banja Luki. Če je bila vsebina občnega zbora brez tistega žara, ki ga vsakdo pričakuje, so bile zelo zanimive razprave okrog stabilizacijskih nalog in izvoznih obveznosti, ki jih družba že

nekaj mesecev sprejema. Kljub vedno starejši strojni opremi v naših tekstilnih tovarnah, bi bili nalogam še kos, če se ne bi že sedaj zatikalo pri oskrbi s surovinami za nadaljnjo predelavo in z materiali, ki so potrebni za zahtevano dodelavo tekstilij. Krog nima konca, zato je pot iz njega toliko težja. Vsi imajo izvozne zadolžitve, komaj kdo pa pomisli, da sosed teh obveznosti ne bo mogel izpolniti, če za to ne bo imel preje ali drugega materiala, ki ga izdelujemo v domačih tovarnah in potem izvažamo. Upravičena vprašanja in dolge razprave okrog tega poznamo. Tu jih zato ne bomo ponavljali.

Po dveurni razpravi je sledila še kratka informacija o menjavi pri urednikovanju Tekstilnega obveščevalca. Kot je to pogosto primer, se je novica o tem tudi v našem primeru hitro zvedela med člani. Nova urednica bo **Cirila Cerne**, dipl. tekstilni inženir, ki prihaja iz Induplati v Jaršah. Sedanji urednik **Ivo Marinc** bo zadržal tehnično urednikovanje, uredništvo pa se bo iz Celja preselilo v Ljubljano. Pravijo, da na Fakulteto za tekstilno tehnologijo. O spremembi programa ni nihče poročal niti o vzrokih, ki so navedli do te zamenjave, vsi izražajo le željo, da bi bil stanovski časopis poslej boljši posrednik novic iz društvenih krogov. Želijo tudi, da bi bil boljši, predvsem pa konkretnější komentator gospodarskih ukrepov. Z zamenjavo urednikovih imen še ne bo nič storjenega, čeprav si vsi želimo, da bi bil časopis še boljši, kot je bil doslej.

Otmar Lipovšek

Vredno je prisluhnuti

Poročilo s V. sestanka OO ZSMS Induplati Jarše, ki je bil v petek, dne 13. 11. 1981 v sejni sobi DO.

Sestanka se je od povabljenih udeležil samo namestnik sektorja OO ZK in 12 mladincev od 80 vabljenih — katastrofalno! Dnevni red je bil zanimiv in pester, saj se že dolgo nismo videli in diskutirali o raznih problemih.

Tokrat smo za spremembo obravnavali probleme o gospodarski situaciji v naši delovni organizaciji, ki smo jih posredovali navzočim iz zapisnika iz družbenopolitičnega aktiva, na katerem je govoril direktor. Ingo Paš nam je zbral vse podatke o zaposlovanju oziroma štipendiranju mladih v Induplati ter o socialnem položaju mladih delavcev v OZD. Iz podatkov je razvidno, da je procentualno zaposlenih veliko mladih v našem kolektivu (ok. 25%). Glede izobrazbe pa jih je malo z dokončano osnovno šolo oziroma s srednjo izobrazbo.

Ker poteče staremu vodstvu mandatna doba, smo evidencialno novo vodstvo OO ZSMS:

predsednik: Franc Velepec,
sekretar: Jelka Urbanija,
blagajnik: Irma Krajšek,

člani predsedstva: tkalnica: Lado Narobe, Brane Peterka,
oplemenitilnica: Jelena Pavasovič,

vzdrževanje: Viktor Marinšek,
konfekcija: Andreja Pergovnik,
Urška Pavli,
DSSS: Darja Fortunat.

K tem podatkom prilagam še tabelo:
Struktura zaposlene mladine v DO:

TOZD	Število mladih				Šolska izobrazba					
	do 18 let		od 19 do 27 let		ned. OŠ	dok. OŠ	pokl.	sred.	viš.	vis.
	M	Ž	M	Ž						
Proizvodnja	11	10	39	56	36	53	22	4	1	—
Konfekcija	11	18	20	58	24	52	28	3	—	—
Restavracija	0	0	1	4	2	—	3	—	—	—
Maloprodaja	0	0	0	1	—	—	1	—	—	—
DSSS	0	1	2	15	—	4	3	9	2	—
Skupaj	22	29	62	134	62	109	57	16	3	—

Jelka Urbanija

MLADI O MLADIH

Delovanje kadrovske komisije v 2. polletju

Verjetno ni vsem poznano, da ima OS ZSS Domžale tudi več komisij, ki pokrivajo vsaka svoje področje. Ena teh komisij je tudi kadrovska komisija. Prej se je seje te komisije udeleževal Matjaž Pavlin. Komisija se sestaja enkrat ali dvakrat mesečno, odvisno, koliko se je rabralo materiala, katerega je potrebno obravnavati. Predsednik te komisije je tovariš Markovič, ki je zaposlen v tovarni Lek v Mengšu. Običajno nas je prisotnih do devet članov komisije in še tovarišici Puklova ter Arnuševa.

1. Na prvi seji, kateri sem pristostvovala in je bila po končanih dopustih 17. 9. 1981, smo najprej pregledali zapisnik prejšnje seje in realizacijo sklepov te seje. Tega postopka se držimo na vseh sejah. Največ časa smo posvetili poteku priprav na volitve v letu 1982 in volitve v samem sindikatu. Razpravljali smo o poročilih o evidentiranju kandidatov v OZD in TOZD in pri tem ugotovili, da je te naloge realiziralo le 37 OZD oz. TOZD.

2. Bili smo seznanjeni s tezami za priprave na občne zборе OOOZS v letu 1982, ki naj bi jih izpeljali do 28. 2. 1982. Konference OOOZS pa naj bi konstituirali do 31. 3. 1982.

3. Na seji smo v odbor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu predlagali tovariša Jegliča — Helios in tovariša Korošca — Papičeviča.

4. Za sodišče združenega dela smo evidentirali možne kandidate za nepoklicne sodnike sodišča združenega dela. Predlagana je tudi Marija Černohorski iz OE Predilnica, predsednica OOS v DO IPI.

5. Bili smo informirani o spremembah v občinskem odboru sindikata delavcev tekstilne in usnjarske industrije. Za predsednika odbora je bil imenovan tovariš Franc Kerč (namesto Janeza Hafnerja), za sekretarja pa tovariš Stošický.

6. Predlagali smo, da se dvome-sečnega tečaja udeleži tovariš Pirc — Lek TOZD Droge.

7. Do naslednje seje je potrebno pripraviti pregled reelekcij v letu 1982.

8. Predlagali smo, da se tovarišu Bolharju podeli zlati znak ZSS in za to posreduje dodatna obrazložitev.

9. Pred zaključkom te seje smo obravnavali kandidature Mitje Širčelja za individualnega organa TOZD Zobozdravstveno varstvo v Domžalah.

Seja komisije, ki je bila 22. 9. 1981 z naslednjimi temami:

1. Priprave na volitve v sindikatih:

a) Predsedstvo OS ZSS se razširi na 15—17 članov, da se tako zagotovi sklepčnost,

b) popravi se razmerja v spolu pri predsedstvu OS ZSS (do sedaj le ena članica); potrebno je predlagati člane, ki so že člani IO OOS in so sposobni prevzeti posamezne funkcije organov OS ZSS. Istočasno je potrebno upoštevati zastopnost panog. Mandat za organe sveta in predsedstva naj se skrajša na dve leti.

c) Pregledali smo, katerim funkcionarjem je potekel mandat in ne morejo biti več kadrovani na do-sedanje funkcije.

2. Sprejeli smo razpisne pogoje za podelitev srebrnega znaka ZSS.

3. Obravnavali smo pravilnik o podeljevanju priznanj delavcem s področja vzgoje in izobraževanja in posredovali več pripomb.

4. Komisija je podprla kandidature tovariša Slavince za KPO DO Helios Domžale.

5. Tovarišica Janežičeva se bo udeležila prihodnje seje KO za kadrovska vprašanja pri OK SZDL Domžale.

6. 3. Konference ZSS se bosta udeležila tovarišica Helena Kerč in tovariš Anton Brezovar.

Kadrovska komisija se je ponovno sestala 22. 10. 1981 na skupnem sestanku s predsedstvom OS ZSS, na katerem smo pregledali seznam

kandidatov za posamezne funkcije za zvezne, republiške in občinske organe in obenem evidentirali še nekaj kandidatov. Več o tem pa v eni naslednjih številik Konoplana.

Lidija Petaci

ZAHVALE

Ob boleči izgubi moje drage mame

MARIJE BLEJC

se najlepše zahvaljujem vsem sodelavcem v skupnih službah, posebno pa mojim najožjim sodelavcem za izraze sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala dr. Mariji Šiška za njeno nesebično pomoč in dolgoletno zdravljenje.

Žalujoča hčerka Danica

Ob boleči izgubi mojega dobrega očeta

FRANCA GOLOBA

se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem delovne organizacije Induplati, posebno še iz oddelka prejemarne, za izraze sožalja, za cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoča hčerka Marinka, por. Korošec

Ob nenadni smrti moje drage mame

IVANKE PIVEC

se zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz predilnice in sukalnice za darovano cvetje, denarno pomoč, izraze sožalja ter spremstvo na zadnji poti.

Vsem iskrena hvala.

Žalujoča hčerka
Vida Lesičar z družino

Ob boleči izgubi mojega očeta

PAVLA DOBOVIČKA

se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem vzdrževanja za denarno pomoč in izrečeno sožalje.

žalujoča hčerka Magda

Notranjost obrata konfekcije v Mengšu

obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA

Vstopi:

1. Franc Krušnik, pom. in tran. delavec, vstopil 2. 11. 1981,
2. Betka Jemec, adjustiranje, vstopila 5. 11. 1981,
3. Marjeta Zrnc, tkalka, vstopila 19. 11. 1981.

Izstopi:

1. Fanika Kimovec, izdaja votka, upokojena 31. 10. 1981,
2. Dušanka Vračan, tkalka, izstopila 16. 10. 1981,
3. Nataša Sever, tkalka, izstopila 21. 10. 1981,
4. Majda Maučec, tkalka, izstopila 2. 11. 1981,
5. Marija Kušar, tkalka, izstopila 5. 11. 1981.

TOZD KONFEKCIJA

Vstopov ni bilo.

Izstopi:

1. Drago Šum, del. na mont. ogro. dij, izstopil 23. 10. 1981,
2. Ivo Ivanac, del. na prip. ogro. dij, izstopil 13. 11. 1981,
3. Feliks Vodlan, del. na mont. ogro. dij, izstopil 16. 11. 1981,
4. Franc Stare, mehanik, izstopil 30. 11. 1981.

TOZD MALOPRODAJA

Vstop:

1. Marinka Zupan, premeščena iz TOZD Konfekcija.
- Izstopov ni bilo.

TOZD RESTAVRACIJA IN POČITNIŠKI DOMOVI

Ni bilo sprememb.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Vstop:

1. Franc Velep, planer cen, vrnit. ev iz JLA 2. 11. 1981.

Izstop:

- Ivan Slabe, projek. in nadzorova. nje el. del, upokojen 31. 10. 1981.

PREDPLAČILO VEZAVE

V uredništvu Konoplana bomo do 31. januarja 1982 zbirali naročnike za vezavo Konoplana letnikov 1980 in 1981. Naročniki morajo prinesiti te številke povezane v snop in plačati pri naročilu urednici Bernardi Pavlič din 300. Točni znesek bomo poravnali pri vrnitvi vezane knjige.

Uredništvo

REDAKCIJO SMO ZAKLJUČILI
27. NOVEMBRA 1981

POROČILO O GIBANJU OD ZA OKTOBER 1981

Vrednost točke je znašala v btto vrednosti din 0,09.

Povprečno izplačani osebni dohodki so se gibali sledeče:

- TOZD Proizvodnja — din 11.029.—
- TOZD Maloprod. — din 10.466.—
- TOZD Restavracija in počitniški domovi — din 11.665.—

TOZD Konfekcija Radomlje — din 10.461.—

Delovna skupnost skupnih služb — din 16.613.—

Pregled osebnih dohodkov za mesec oktober za delo v polnem delovnem času, ob normalnih delovnih pogojih in polni oceni zahtevnosti del oz. nalog:

Razred	TOZD Proizv.	TOZD Malopr.	TOZD Restav.	TOZD Konfek.	DSSS
7000—8000	22			24	1
8000—9000	44		2	47	1
9000—10000	100		2	63	2
10000—11000	129	2	5	59	6
11000—12000	101	8	5	32	8
12000—13000	38	7	3	25	8
13000—14000	28	4	1	9	8
14000—15000	27		1	4	9
15000—16000	14	1		3	10
16000—17000	6			2	9
17000—18000	1			1	9
nad 18000	6	3	1	10	74
skupaj	516	25	20	279	105
najnižji OD	7338	10466	8501	7345	7982
najvišji OD	26060	24360	20156	23997	35251
povprečni OD	11029	13394	11665	10461	16613

Bolniški izostanki v mesecu oktobru 1981

TOZD	Štev. zaposl.	Bolezen %	Nesreče pri delu %	Nega druž. članov %	Sprem. druž. članov %	Iredni por. dopust %	Podalj. por. dopust %	Skupaj %	Izpadle ure
Proizvodnja izdelkov iz sintetičnih vlaken	543	5,62	0,59	0,75	0,05	1,00	1,58	9,59	9.575
Maloprodaja	26	2,44		0,14			1,65	4,23	208
Restavracija in domovi	20	4,26		1,48				5,74	217
Konfekcija	299	5,54	0,59	1,43	0,32	0,49	2,75	11,12	6.126
Delovna skupnost SS	109	3,11	0,08	0,28	0,12	1,12	1,83	6,54	1.312

Povprečni izostanki za celotno podjetje:

zaposlenih 997 delavcev in 2 vajenca	
Izostanki zaradi bolezni	6,25 %
Izostanki zaradi nesreč	0,51 %
Izostanki zaradi red. porod. dop.	0,81 %
Izostanki zaradi pod. por. dop.	1,93 %
Skupaj:	9,50 %

Vsem srečno novo leto 1982

Izdaja v 1400 izvodih DO INDUPLATI Jarše n. sol. sub. o. Uredniški odbor: Hilda FRELIH, Gordana GARDASEVIC, Otmar LIPOVSEK, Janez KOSMAC, Cilka MRDJENOVIC, Ingo PAS, Bernarda PAVLIC (urednica), Alojz PUSLAR, Matjaž PAVLIN, Janko UKMAR, Majda VRHOVNIK. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oproščen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421-1/72 od 8. 4. 1974).